

Usnesení

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Petr Příhoda, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu senátu 15 Co Krajského soudu v Plzni na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost mezi senáty 15 Co a 30 Ca Krajského soudu v Plzni, za další účasti žalobkyně H. Ž., a žalovaných 1) J. S., 2) J. S., ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 15 Co 422/2005, o vyvlastnění,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 17. 10. 2005 se civilní senát 15 Co 422/2005 Krajského soudu v Plzni obrátil na zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. (dále též „zvláštní senát“) s návrhem na zahájení kompetenčního sporu mezi ním a správním senátem 30 Ca. V tomto návrhu především poukázal na to, že rozhodnutí správního orgánu o vyvlastnění nebo o zřízení věcného břemene není rozhodnutím v soukromoprávní věci; jeho přezkum tedy náleží do pravomoci správních soudů a nikoli soudů obecných.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Rozhodnutím Městského úřadu Radnice, stavebního odboru, ze dne 20. 12. 2003, čj. 2026/03, byl zamítnut návrh H. Ž. na vyvlastnění – omezení vlastnického práva k pozemku parc. č. 160 v kat. území L., který je ve vlastnictví J. S. a J. S., za účelem zajištění přístupu a příjezdu na pozemky parc. č. 154/2, 154/1, 153, 155, 137, 138, 146/1, 146/2, 149 a 167, včetně objektu bydlení čp. 57 a E1, v obci a kat. území L..

Rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 31. 5. 2004, čj. RR788/04, bylo zamítnuto odvolání H. Ž. a cit. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

Proti tomuto (posledně uvedenému) rozhodnutí podala H. Ž. ve správním soudnictví žalobu. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2004, čj. 30 Ca 63/2004-9, byla žaloba odmítnuta s odůvodněním, že ve věci se jedná o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu vyplývajícího z občanskoprávních vztahů.

Poté H. Ž., mj. i s poukazem na usnesení krajského soudu, podala dne 4. 10. 2004 u Okresního soudu v Rokycanech žalobu podle § 244 a násl. o. s. ř.

Rozsudkem tohoto okresního soudu ze dne 25. 4. 2005, čj. 4 C 211/2004-3, byla žaloba zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně H. Ž. odvolání. Po předložení věci Krajskému soudu v Plzni jako soudu odvolacímu tento soud, aniž by o odvolání rozhodl, předložil věc zvláštnímu senátu s návrhem na rozhodnutí kompetenčního sporu.

Návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštní senát odmítl, neboť návrh byl podán předčasně a nadto někým, kdo dosud není stranou kompetenčního sporu; o takovém návrhu zvláštní senát rozhodnout nemůže.

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Rozhodování odvolacího soudu, který jak uvedeno v nepravomocně skončené věci podal návrh na řešení kompetenčního sporu, nelze nahradit rozhodováním zvláštního senátu; zvláštní senát nemůže nastupovat na místo řádné vyšší instance a plnit její úkoly. Nemůže proto ani akceptovat návrh odvolacího (vyššího) soudu na rozhodnutí kompetenčního sporu, pokud jeho stranou takový vyšší soud není.

To v konkrétní věci znamená, že poté, kdy Krajský soud v Plzni (senát 30 Ca ve správním soudnictví) odkázal účastníky řízení na občanské soudní řízení a žalobkyně se také na civilní soud obrátila, bylo věcí tohoto okresního soudu, aby on sám řádným návrhem vyvolal řízení před zvláštním senátem.

Podal-li krajský soud (senát 15 Co) – namísto toho, aby rozhodl o odvolání proti rozhodnutí okresního soudu, který žalobu zamítl – návrh na řešení kompetenčního sporu, učinil tak předčasně, v průběhu neskončeného odvolacího řízení, tedy před tím, než se sám k otázce pravomoci procesním způsobem vyjádřil (čímž by se také teprve mohl stát stranou kompetenčního sporu).

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že krajský soud (senát 15 Co) v první řadě musí řádně rozhodnout o podaném odvolání účastníků řízení. Má-li krajský soud za to, že ve věci je dána pravomoc správního soudu, pak zruší

rozhodnutí okresního soudu o zamítnutí žaloby s tím, že jej zaváže věc předložit zvláštnímu senátu jako kompetenční spor z důvodů shora vyložených.

Návrh senátu 15 Co Krajského soudu v Plzni byl proto odmítnut pro předčasnost a proto, že byl podán osobou k tomu neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. b), c) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.].

Pro strany kompetenčního sporu je pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu závazné (§ 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb.); navrhovatel tedy při respektování názoru zaujatého v tomto rozhodnutí rozhodne v odvolacím řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu